

ממישנתו של מייסדו:

אני עוזב בניגוד לרצוני!

מלביאל (מליק) זוארץ

(עם סיום לימודיו בכיתה 2/ד)

סיסמת היום

עזור לחיסול העוני -
הרוג כל יום ילד רעב!

טיפול מהיר

השבוע ביקרה כיתתנו במוזיאון ה-
שעווה. ראינו כל מיני דברים יפים. ל-
משל את בן-גוריון מניק עיזה קטנה
ואת יצחק שדה נוסע בג'יפ עם חבצלת
חבושה. ועוד הרבה מנהיגים ציונים.
כמעט בסוף ראינו איש אחד בלי מכ-
נסיים עומד על ידי עצים. מי האיש
ומה תרומתו לציונות?

יעקב נבוכדנצר, שיכון בבלי

הערת המערכת: העברנו את מיכ-
חבו של נבוכדנצר הצעיר למוזיאון ה-
שעווה והרי תשובתם:

ליעקב הנבוך שלומות,
האיש שראית נטול מנכסיים הוא זל-
מן-קלמן טרון, מראשי יהדות קנייה.
אביו של זלמן טרון, הלורד גרייסטוק,
היה מראשי "תוכנית אוגנדה" המפור-
סמת, ועל אף החלטת הקונגרס הציוני
עלו הוא ומישפחתו לאפריקה בהגיעם

לשם מתן הילוד והלורדה וזלמן-קלמן
הצעיר אומץ ע"י שבת קופים מקומי.
חמש שנים על טרון עברו בריקודים.
הוא לא ידע דבר על עברו ועל היותו
אנוס. על אף שידויו הקופים ראו בו
אחד מהם, חש זק. טרון כי הוא שונה
מהם. "מה מבדיל ביני ובין חברי?"
תחה זק. ט. "והרי אין כל הבדל חיצוני
ביננו". רק כשהחלו הבאבונים לידות
בו אבנים לכנות בשם "זיד", הכיר טר-

זן הקטן בזרותו.
אכן, כל עוד בלבב פנימה פועם זיק
האנטישמיות לא יוכל, הוא הנער ה-
יהודי, להתבולל בין הגויים.

על פעולותיו של טרון ועל עלילותיו
המופלאות למען עמו תוכל לקרוא ב-
יתר פירוט בחוברת "טרון - האיש ו-
מיפעלו" מאת ג'ון (זינה) הרמן.

דניאל ווקס, מוזיאון השעווה

התנצלות

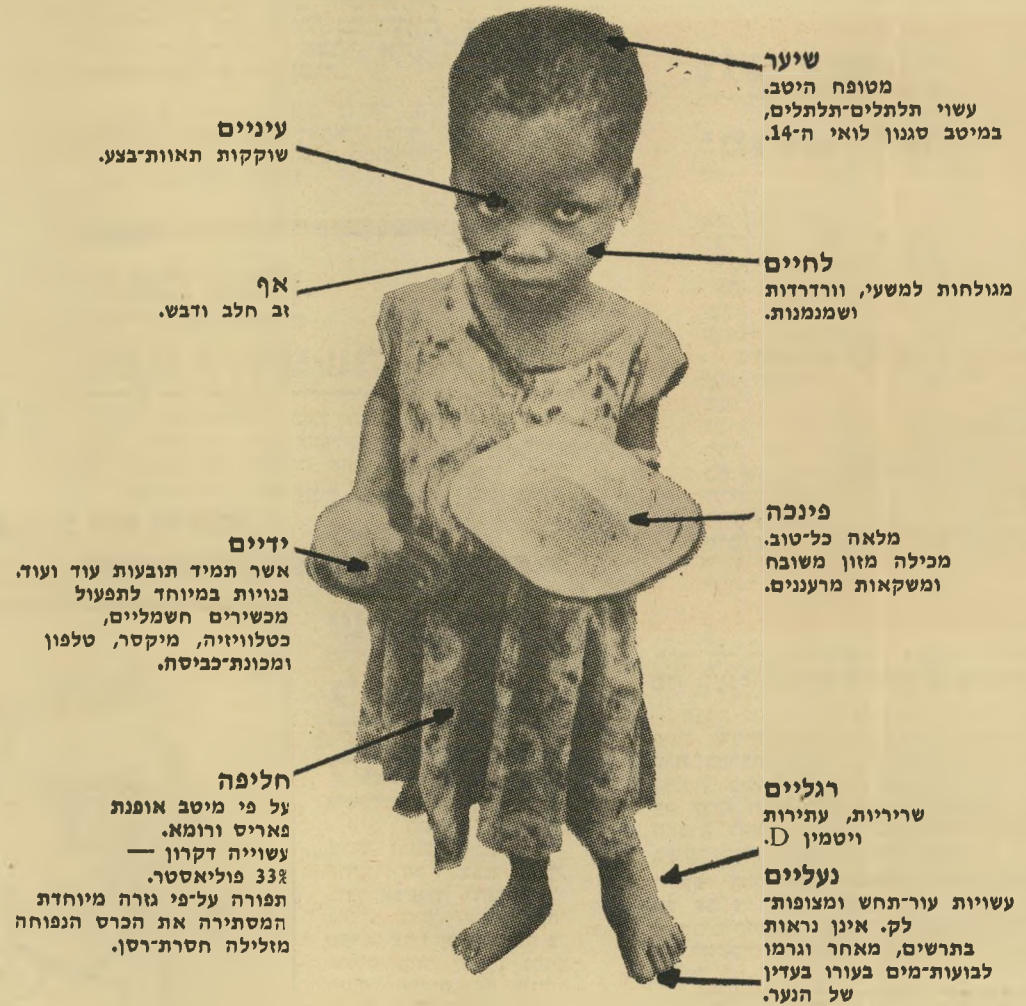
אלפי קוראים נועמים דרשו מאיתנו
השבוע הסברים מפורטים על מודעת ה-
ברכה לד"ר זוארץ על הולדת בנו יהו-
נתן (הצד הרביעי) גפן. לא הבינו או-
תנו. ובכן, מזה אי-אלו שבועות הפך
מדורו של יהונתן גפן ב"מעריב" - הצד
הרביעי - ליצור הדומה בצורה מפתח-
עה ל-"Zoo הארץ". בעדינותינו הטב-
עית נמנענו מלהגיב בפראות, אך למען
יירשם בהיסטוריה שאנו נושאים בככר
רה, פרסמנו את המודעה הנ"ל, המבי-
עה את שימחתינו הכנה על המחמאה
העדינה שיהונתן גפן חולק לנו מדי
שבוע. עם הקוראים הסליחה.

מלביאל

א-פרופו. אסימון (אסי) וז'יטון, ה-
זכורים מן המודעה הנ"ל, הם שני בני
היחידים (בניתיים). הם נולדו בשבוע
שעבר במעבד לרפובליק חשודים, והתגו-
סו ביום ד' זה לצה"ל. שיפשוף נעים.
הנ"ל

נער לא במצוקה

נער זה הוצג ע"י גורמים "מסויימים" כנמצא במצוקה קשה, וסובל מתת-תזונה. צוות מיוחד של "ZOO הארץ" יצא למקום והוכיח שהנער החסון והשמנמן מהווה הוכחה חיה לחוסר-המצוקה המוחלט השורר בארץ. להלן מימצאי הצוות:

שיער

מטופח היטב.
עשוי תלתלים-תלתלים,
במיטב סגנון לווי ה-14.

עיניים

שוקקות תאוות-בצע.

לחיים

מגולחות למשעי, וורדרות
ושמננות.

אף

זב חלב ודבש.

פינכה

מלאה כל-טוב.
מכילה מזון משובח
ומשקאות מרעננים.

ידיים

אשר תמיד תובעות עוד ועוד,
בנויות במיוחד לתפעול
מכשירים חשמליים,
כטלוויזיה, מיקסר, טלפון
ומכונת-כביסה.

חליפה

על פי מיטב אופנת
פאריס ורומא.
עשויה דקרן -
33% פוליאסטר.

תפורה על-פי גזרה מיוחדת
המסתירה את הכרס הנפוחה
מזלילה חסרת-רסן.

רגליים

שריריות, עתירות
ויטמין D.

נעליים

עשויות עור-תחש ומצופות
לק. אינן נראות
בתרשים, מאחר וגרמו
לבועות-מים בעורו בעדין
של הנער.

דבר המערכת

המכביה התשיעית, המסתיימת השר-
בוע, היותה ביטוי נאמן לאחדותו של
העם היהודי, סולידריותו הנפלאה, לכותו
האימתני (האדם אל מול המכונה).
אבל מעל לכל בלטה וריפתה רוח של
אחווה אמיתית ברוח אמירת הנ"ל "כו-
לנו יהודים".

אך עיקר העיקרים שהיה בה במכביה
התשיעית, הגדולה במכביות, היה היותה
הפגנת ענק למען זכויות אדם וחירות
אנוש ליהודי בריה"מ.

כמה נפלא - לאזון מרביץ-אף, מרהיב
עין ומרטיט-לב היה לראות את אחינו בני
רדזיה צועדים ומתחרים בגאווה ר-
חופש למען אחיהם-אחינו המדוכאים
בבריה"מ, או את יהודיה, הבריאים
בגופם ונפשם, של דרום-אפריקה המפ-
גינים בדרך ספורטיבית נגד העוולות
הנוראות שקומניסטי העולם מעוללים
למעוש היהודי ברוסיה הסובייטית.

ואכן, היתה האולימפיאדה היהודית
מיפגן ספורטיבי מרשים לחירותו של
האדם היהודי באשר הוא. להבדיל מהר
אולימפיאדות העולמיות שהיגן מיפגן זול
והמוני של ג'וערות מיפלצתית וראימנות
קיצוניות, כדוגמת האולימפיאדה הנאצית-
מוסלמית האחרונה במינכן.

13 תולד, n 23

רגע של רצינות

זה מזכיר לנו פגישה שהיתה לנו
לא מזמן עם תיירת יהודיה מארה"ב.
במסגרת השיחה סיפרנו לה על ה-
פרלמנט שלנו, שרמתו נמוכה והדיונים
בו מתנהלים באולם ריק.

— למה? — אמרה התיירת — אני

הייתי בכנסת והיה מלא.

— על מה דנו? — התפלאנו.

— על מס החינוך (education tax).

— על מס החינוך והיה מלא?!

התפלאנו שבעתיים.

— כן — התעקשה הנערה — בי

רוסיה. על מס החינוך ברוסיה.

— הא! — צרחנו ברווחה ופרצנו

בצחוק פרוע.

היא לא הבינה למה אנחנו צוחקים,

אבל אנחנו ממשיכים לצחוק עד היום.

ומה, יותר טוב לבכות?

השבוע הגיעה הכנסת שלנו לשיאים
סוריאליסטיים חדשים.

הדיון על נוער במצוקה הפך במהרה
להתנצחות בין אריות הפוליטיקה בי-
ישראל על "מי הקים את המדינה",
ואילו יום לפני זה, במסגרת הדיון על
מישרד המישפטים, דנו נבחרינו בי-
רותחין ברצה ארלוזורוב וברצה די-
האן.

ואם בודקים מתי מלאה, רותחת ו-
סוערת כנסת ישראל מגלים מיד את
הנושאים הבאים: סיוון, פלמ"ח, ארלר-
זורוב, אלטלנה, דיריאסין ודיהאן
מחד, וג'קסון, עירק, פומפידו, ניקסון,
קדאפי ורוסיה מאידך.

כלומר, בשני דברים עיקריים עוסק
בית הנבחרים של עם ישראל — בי-
תיכנון לעבר רחוק כאן ובחקיקה ל-
טווח קצר שם.